

[Aksel Larsen.]

I øvrigt havde det interesseret mig, hvis statsministeren havde noget at indvende mod den fremstilling af væsentlige følger af boligforliget, jeg har givet; men det havde han ikke; han kom derimod med den dristige påstand, at de tre principper, der var indeholdt i hans første januartaale, var blevet opfyldt, og det har jeg lidt svært ved at se.

Jeg bliver nødt til at opholde mig ved én konkret påstand af statsministeren, som han ganske vist tidligere har fremsat i en avis, men jeg troede ikke, han ville gentage den her. Han har sagt, at nu er der for det sociale boligbyggeri sikret, at det i en årrække kan bygge 12.000 lejligheder til 6½ pct. i rente. Og han sagde senere, at vi har sikret en fast finansieringsbasis for det sociale byggeri, der er 3 pct. lavere end markedsrenten. Jeg synes, det er stærkt sagt, når der i det boligpolitiske forlig, som jeg ved velvilje fra statsministerens side har fået overladt i ordlyd, under punkt 5 står:

„Med henblik på nedbringelse af begyndelseslejen“ — begyndelseslejen — „i det almennyttige boligbyggeri gennemføres i tilslutning til dette byggeris landsbyggefond, jfr. punkt 4, en ordning, hvorved det offentlige i en overgangsperiode som bidrag til selvfinansiering dækker forskellen mellem markedsrenten og en rente, der i de første år fastsættes til 6,5 pct. Denne rente forhøjes de efterfølgende år således, at ordningen afvikles over en årrække.“

Det er det stik modsatte. Der står ikke noget om en fast rente til 6½ pct.; der står: denne lave rente skal forhøjes over en kortere årrække, og i øvrigt fremgår det af forliget, at også lejen i det sociale boligbyggeri skal på markedsniveau. Det siger i og for sig intet om lejlighedernes specielle værdi, det siger noget om lejlighedernes pris, når de bliver kastet ud på det frie marked, og dér bliver de altså ikke billigere i det sociale byggeri i forhold til det private byggeri, hvis kvalitet, beliggenhed, kvalitet o. s. v. er nogenlunde det samme.

Statsministeren siger, at det samarbejdende folkestyre fungerer, men partierne har bøjet sig mod hinanden. Det minder mig om kammerat Napoleon: alle dyr er lige, men nogle er mere lige end andre. Nogle

har bøjet sig mere end andre. Jeg tror, vi alle sammen har indtryk af, at det er regeringspartiet, der har bøjet sig mest. Ministeren siger, at de gamle afgiftstravere, altså cigaretskat o. s. v., har vi forhåbentlig set for sidste gang, for når vi får meromsen eller detailomsen, slipper vi for dem. Jeg vil gerne understrege dette: det kan kun betyde, at hvis vi får en sådan almindelig vareafgift, en meroms eller en detailoms, så forbeholder man sig og forbereder sig på fra tid til anden at forhøje afgiftsprocenten, for det er jo den eneste måde, man kan gøre noget med nogenlunde samme eller måske større virkning end ved at forhøje cigaret- og ølskatten.

Hvad angår de direkte skatter, talte statsministeren om det, man ville gøre ved en skattereform, og jeg noterer, at han havde ikke et ord at sige om skattefradragsreglen, ikke et ord at sige om skatteligningen, ikke et ord at sige om fradragsjunglen i øvrigt, om afskrivninger eller noget lignende, men kun talte om sociale kompensationer, børnetilskud og proportionalstrækrets bundgrænse og overgrænse. Det er beklageligt, at statsministeren begrænser sig dertil, men det synes altså at være hans målsætning for en skattereform.

At en effektiv skatteligning er praktisk umulig, kan enhver kommunalmand belære mig om, men jeg kender kommunalfolk, der hævder, at det kan gøres; hvis det nu ikke kan gøres 100 pct. — og der er ingenting i den forbindelse, der kan gøres 100 pct., det ved vi alle — så kan vi i hvert fald få en mere effektiv skatteligning, men naturligvis kun hvis der er vilje dertil.

Hr. Erhard Jakobsen afgav her en erklæring om, at alle andre medlemmer af den socialdemokratiske gruppe end hr. Holger Eriksen er enige med hr. Egon Jensen. Det tror jeg gerne, men jeg tror ikke, at de er enige med hr. Egon Jensen i det, han sagde, og jeg tror for godt om hr. Egon Jensen til at tro, at han selv er det. Jeg kender tilstrækkeligt til, hvorledes den socialdemokratiske gruppes medlemmer eller dens flertal tænker, til, at jeg kan tro, at de er begejstrede for det, man her foretager sig.

Hr. Egon Jensen syntes jeg ironiserede over meroms og skattereform. Jeg kender godt socialdemokratiets vilkår for en skatte-